

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epitome Tribvnalis Sacramentalis Reverendissimi Patris Petri Marchantii

Zurmöllen, Heinrich

Neuhusii, 1677

Art. 5. De potestate saeculari in extractione Reorum confugientium ad
loca sacra

urn:nbn:de:hbz:466:1-9734

ceat sacra vasa frangere & vendere, multo magis licebit bona Ecclesiastica, in tali necessitate gravare & onerare ad solutionem justæ & rationabilis contributionis.

5. Notandum tamen, si de facultate summi pontificis & consensu Episcoporum ac Cleri impositæ sint gabellæ Ecclesiasticis bonis, illarum exactio debet fieri per personas Ecclesiasticas, ab Episcopo sive Clero deputatas, & non per sæculares. Quia sicut Ecclesiastici sunt exempti à foro civili & illius ministris in cæteris, sic & magis in exactione gabellarum.

Articulus Quintus.

De potestate seculari in Extractione Reorum confugientium ad loca Sacra.

- I. **N**ullus reus potestate sæculari ab Ecclesia extrahi potest, nisi qui de sequentibus criminibus sunt convicti.
1. Latrocinium publicum & viarum obfessio: Latrones enim publici, juxta decretum Gregorij ab immunitate excluduntur.
  2. Depopulatores agrorum sub quibus incendiarij.
  3. Qui homicidia & mutilatio-

tilationes membrorum, in ipsis Ecclesijs vel Coemiterijs committere non verentur. 4. Qui hominem proditorie occidit. 5. Assassini: id est qui accepta vel promissa pecunia, ex pacto hominem occidunt. 6. Qui ratione Hæreseos, qua quis damnatus est, ad Ecclesiam sive asylum Ecclesiasticum refugit. 7. Qui crimen læsæ majestatis in personam ipsius principis commisit. Et si vere constet de crimine à Reo ab immunitatis beneficio excepto perpetrato: non licet potestati sæculari reum è loco sacro extrahere immediate, sed id debet fieri per Ministrum Ecclesiasticum. Hoc autem sic practicandum. Quando reus ob specificata delicta ab immunitatis Beneficio exclusus, ad Ecclesias vel loca sacra vel monasteria fugit, moneatur Episcopus, vel aliquis Ecclesiasticus loco Episcopi potestatem habens, qui requisitus (si de delicto manifeste constet) per se vel alium Ecclesiasticum cum superpelliceo reum educat extra Ecclesiam, & curiæ sæculari exponat. Si vero noluerit egredi, tunc Ministri Curiæ sæcularis reverentiæ

Ecclesiæ debitæ memores, minori quo id fieri poterit tumultu, eum extrahi curent. In casu autem quo delictum est dubium, reus tradatur carceri Ecclesiastico, donec de crimine plene constet, & tunc demum à iudice Ecclesiastico tradatur curiæ sæculari, ut de eo disponat.

2. Ex quibus colligitur: Immunitatem & asylum concessum esse locis, non personis qui locis præsident, vel loca inhabitant: unde etsi Ecclesiæ vel monasterium, aut locus quilibet sacer non habitaretur de facto, nihilominus reus ad illa loca confugiens liber est, nec ab eis ullatenus in delictis non reservatis extrahi potest, nec in prædictis delictis rector Ecclesiæ, aut quisvis alius superior, licentiam dare potest ut extrahatur reus. Unde pessime faciunt Civitatum gubernatores & alij præfecti, qui refugientibus reis ad Ecclesias & monasteria, potissime Regularium, in ipsos regulares insurgunt, illos convitiis impetunt, monasteria pervadunt, & insolentias nonnullas impudenter exercent, quasi Rectores Ecclesiarum aut monasteriorum præfecti,

fecti, in illa re aliquid conferre possent, cum, etsi suorum locorum defensio sit ipsis concedita, nullatenus tamen immunitas ad illorum personas pertineat, sed locum sequatur.

Articulus Sextus.

De Obligationibus Potestatis Civilis ad rationem honesti.

1. **H**onestum in hac materia nihil aliud est, quam quod rationi rectæ Consentaneum & conforme est, & ab hoc honesto sic dicto, derivatur honestas quam describit Gerson, *Tract. 12. super Magnificat. collat. 1. honoris statum, terminum boni, finem honoris*, eo, enim ipso quo actio humana rationi rectæ conformis est, aliquem gradum moralis bonitatis participat; sicq; vocatur terminus boni, & quia gradus bonitatis æstimatione dignus est, & virtuti alicui affinis, honor illi debetur; tandem quia persona ob illam actionem honore digna est, honestas finis honoris nuncupatur.

2. Legibus itaque honesti, & honestati
potestas